

אלון, אחיה של אורין ודוד של עדן, נפרד ממנה במילים מצמררות ומרגשות:

"עדן אהובה שלנו, עזבת אותנו הרבה יותר מידי מוקדם. תמיד היית עם חיוך ענק ויפה, אופטימיות, מלאת שמחת חיים וטוב לב. איפה שרק יכולת להושיט יד ולעזור, שם היית. תודה לך על הכל ועל 27 שנים שזכיתי להיות דוד שלך.

שנאה ורוע תקפו את מדינת ישראל, את כמו רבים שילמת את מחיר החיים. לצערי, גם ברגעים אלו, גיבורי ישראל בחזית לגבות את המחיר ששילמנו ונשלם עוד לדורות. תמיד תישארי בליבי! תמיד! יום יבוא ונתאחד שוב כולנו, אוהב אותך אחיינית שלי".

בלוויה של עדן היקרה שלנו הוא ספד לה בלב שבור ועם גרון חנוק מדמעות:

"כשקברתי את ההורים שלי זה היה נראה לי לגיטימי שזו דרך העולם. כשאמא שלי הלכה, חרב עליי עולמי, אבל המשכתי את חיי. ועכשיו זה הגיע, ואין לי סיבה להבין איך נתנו לרוע הזה להתפרץ בעולם. עדן, לא רק ה' יקום את דמך, גם אנחנו ננקום את דמך. ראיתי איך העם עטף אותי ושלף אותי מפורטוגל, איך הם עוטפים את אחותי. עדן לא הלכה לשווא".

זה לא לגיטימי. אף דוד לא אמור להיפרד ככה מהאחיינית המתוקה שלו. עדן, אנחנו אוהבים אותך ומתגעגעים אלייך יותר בכל יום שעובר...

מתוך ההספד של אורין, אמא של עדן:

התאריך המיוחד הזה תמיד יהיה בעל משמעות כפולה עבורנו, עדן שלנו. זה התאריך שבו נולדת לפני 28 שנים, והתאריך שבו נקברת לפני 10 ימים.

"יש לך יום הולדת היום. ואת בת 28, עכשיו היית אמורה לחגוג איתי באיזו מסעדה. היינו מזמינות את העוגה הכי טעימה, הכי גדולה והכי מתוקה. אבל היום זה לא קרה, כי קטעו לך את החגיגה. היום את נולדת מחדש בעולם הבא.

מזל טוב, אהובה שלי, ויום הולדת שמח. לא יודעת מי יקבל אותך בעולם הבא, אבל דבר אחד בטוח- אני נורא מקנאה. גם אני רוצה. אבל אין לי ברירה, אלוהים לא שאל אותי לפני שזה קרה.

אני חוזרת ואומרת לעצמי- 'זה לא יכול להיות. זה לא יכול להיות, זה בטח חלום ואני צריכה להתעורר. לא יכול להיות שלקחו אותך כל כך מהר, יש לך עוד הרבה מה לעשות. העולם הזה לא יכול להתקיים בלעדייך'.

איזה הפסד עצום לאנושות, איזה רווח לאלה שלמעלה שבשמיים. הלוואי והייתי יכולה להחזיר את הזמן אחורה. הלוואי שהייתי עכשיו אלוהים. הלוואי והייתי יכולה להשאיר את הטובים ולהעלים את הרעים. הלוואי ואזכה להיות אמא שלך גם בגלגול הבא".

עדן זכריה ז"ל, נולדה ונקברה באותו תאריך. עברה להפיץ את האור ואת השמחה שלה בעולם אחר, טוב יותר.

מילות הפרידה של אביב, חברה קרובה של עדן:

" הלב שלנו שבור.

עדן זכריה, 15/12/1995-15/12/2023.

התפללתי עליך כל יום, היית התקווה שלי בכל התקופה הזו, מה שהחזיק אותי. קיוויתי לסוף אחר והכל התפוצץ לי פתאום בשניה אבל כן אחות שלי את טובה מדי לעולם הזה לא מגיע לו מלאך טהור מלא אהבה ונתינה כמוך.

היית אור וקסם גדול בעולם הזה עד הרגע האחרון שלך. הצלחת להיכנס לכל לב אפשרי שהכיר אותך בפשטות וקלות כי כזו את כולך טוב אמיתי נקי וטהור.

היום היית צריכה לחגוג 28, היינו כולנו עסוקים בהכנות לקראת היום הולדת שלך בתקווה לקריאה אליך ושתחגגי איתנו. במקום שנחגוג לך ביום הזה שנולדת בו את עוזבת ביום הזה את העולם.. זה מראה כמה נשמה טובה את ואין לי ספק שעוזבת אותנו למקום הרבה יותר טוב. אני יודעת שאת תישארי איתי לנצח, שתהיי חלק בלתי נפרד מהחיים שלי אבל איך? איך ממשיכים מפה?

איך אפשר להמשיך כשאת לא איתי פה יותר, השותפה הנצחית שלי?

מי היה מאמין שאצטרך לסכם אותך בשיר סאמק שום שיר הוא לא קמצוץ ממך וממה שעברנו יחד! אבל כמה הוא שלנו... כמה רגעים מרגשים היו לנו איתו,

כמה נסיעות ארוכות ודרכים שבהן שמענו אותו והתרגשנו ובכינו יחד..

מאז שקיבלנו את הבשורה שאת אינך עוד אני שומעת אותו בכל מקום כמו סימנים ששולחת אלי ופתאום מבינה שזהו יותר לא נשמע אותו יחד.

לא נתרגש יותר יחד, לא נבכה מצחוק יותר עד שכואבת לנו הבטן, לא נחגוג יותר את החיים יחד, לא נשתטה לנו ונשגע את העולם יותר יחד... איי כמה זיכרונות וחוויות השארת לי ממך אחותי בלתי נתפס שזהו כאן זה נגמר ולא יהיו עוד.

אני ועדן היינו יחד בבית ספר אך לא היינו כלכך חברות, לפני שלוש שנים נפגשנו במקרה בשירותים במסיבה (כלכך אופייני) זה היה רגע של ניצוצות פשוט מטורף. צרחנו, קפצנו "היי עדן! היי אביב!", פשוט רגע קוסמי שמאז היסטוריה!

וואוו כמה מסיבות עברנו יחד! כמה חברים הכרנו יחד!

כמה 'מועבטים', חוויות מטורפות, הפקת טראנס שהקמנו יחד, מלא טיולים..

סיני, ירדן, קולומביה, יוון (רק בשלוש שנים!) אמרנו הודו בקיץ!

כמה תוכניות עוד היו לפנינו, עסקים, חופשות, פסטיבלים! אז איך?

איך אפשר להמשיך מפה שלקחו לי את השותפה שלי, את חצי מהלב שלי?

תודה לך אחות אהובה שלי על כל מה שהיית ותישארי בשבילי!

תודה על כל הרגעים המושלמים שזכינו לחוות יחד, תודה שהיית שם תמיד עבורי בכל רגע ותודה ענקית עלייך שנכנסת לי לחיים ומילאת אותם באושר ושמחה אין סופיים! איזה כיף לכולם שם למעלה אחותי מקווה שהם מוכנים למה את הולכת לעשות להם שם שמח כמו שהם לא הכירו בחיים שלהם.

אוהבת אותך, לנצח אוהב. אוף "

בת אל, חברתה של עדן:

עדן היא החברה הכי מושלמת בעולם.

היא זאת שתמיד הכי כיף להיות לידה, זאת שגורמת לכולם להתגלגל מצחוק, זאת שתמיד תהיה שם בשבילך לא משנה מה, זאת עם האנרגיות הכי טובות. אי אפשר שלא להתאהב בעדן. כולם תמיד רוצים להיות לידה, בכל הזדמנות. תכננו לחגוג את ימי ההולדת שלנו יחד. נולדו בחודש דצמבר אז רצינו לחגוג במסיבה משותפת עם החברים.

קטעו לעדן את החגיגה, ונאלצנו "לחגוג" את יום ההולדת שלה בצורה אחרת, לא כמו שתכננו, אבל אנחנו בטוחים שהיא חגגה בעולם החדש שאליו הגיעה. אנחנו אוהבים אותך ומתגעגעים אלייך עדן שלנו. כל מי שמכיר את עדן יודע כמה היא אוהבת בעלי חיים, כלבים בעיקר. האהבה והחיבור שלה לבעלי חיים הם חלק בלתי נפרד מהלב הרחב שלה.

אמא של עדן, אורין, סיפרה באחת מהפעמים שבהן היא התראיינה:

"כילדה, היא הייתה אוספת את כל הכלבים מהרחוב ומביאה אותם אליי הביתה. יש לה חלום לפתוח בית מלון בוטיק לכלבים".

לעדן יש שני כלבים, טד וקאיה, שאותם היא גידלה באהבה ובדאגה רבה. שני כלבי ויסלה יפים וחכמים שהם אהבות חייה וכל עולמה של עדן שלנו. עדן אהבה מאוד את טד וקאיה והתייחסה אליהם כאילו הם הילדים שלה. בשיחה האחרונה שלה עם אבא שלה היא ביקשה- "תשמרו על הכלבים".

עדן, גם טד וקאיה וגם אנחנו אוהבים אותך מאוד!

אמנם נקטפת מהעולם הזה, שלנו, אבל אנחנו בטוחים שאת ממשיכה לטפל בחיות ולהפיץ את האור שלך בעולם החדש שלך, שאת נמצאת בו עכשיו.

אין ספק שהעולם החדש שלך זכה בך!

אוהבים אותך מאוד.

מא של אופק מספרת על עדן.

אתי קמחי, אמא של אופק, סיפרה על עדן שלנו בראיון לאתר 'בת ים מיינט':

"הם היו יחד חצי שנה, והיא הייתה פשוט מדהימה. כשאופק פגש אותה, הוא תיאר לי: 'עדן היא קופי של אופק, רק בת', זאת הייתה ההגדרה שלו. ואכן ילדת טבע

מהממת, מלאת נתינה. הם הספיקו בחצי שנה הזו לנסוע לפסטיבל בסלונקי וגם לפסטיבל מוזיקה בפורטוגל. היא כתבה לו 'זו רק ההתחלה אהוב שלי' באלבום תמונות לפני שנסעו". אמא של אופק הגיעה גם ללוות את עדן שלנו בדרכה האחרונה וספדה לה:

"עדן אהובה, נכנסת לחיינו לפני שבעה חודשים. את ואופק הכרתם בסיני. הוא חזר פורח ואמר: 'הכרתי מישהי שהיא אופק בבת, מישהי בדיוק כמוני'. ברגע שנכנסת אליי הביתה ראיתי קרן אור גדולה, ילדה עם חיוך מטורף וכל המשפחה התאהבו. עד הרגע האחרון הם לא נפרדו וגם עכשיו הם ביחד. הנחמה שלי היא שאתם ביחד ושומרים אחד על השנייה".

עדן זכריה ואופק קמחי ז"ל, גם בחייהם וגם במותם לא נפרדו אפילו לרגע. אנחנו אוהבים אתכם, מתגעגעים אליכם מאוד ובטוחים שאתם ביחד.

שחר, חבר טוב של עדן שלנו, מספר עליה:

"זה היה ב-24/2/2022, יומיים אחרי יום ההולדת שלי. מתעורר בהוסטל בקולומביה, מי שמכיר אותי יודע שבוקר זה לא הצד החזק שלי. נכנס למטבח להכין קפה, יוצא מהדלת הצרה, וברוב חוכמתי דופק את הראש במשקוף וחצי מהקפה נשפך עליי.

מרים את הראש ורואה בסלון בחורה עם חיוך מרוח מצד לצד, שאומרת לי- 'נעים מאוד, אני עדן, רק אני ראיתי אל תדאג'. שנינו התפוצצנו מצחוק והחיבור היה מידי. משם יצאנו לשבוע מטורף של חוויות עם עוד אנשים יקרים, מלא מסיבות, צחוקים, שיחות, אוכל ומה לא.

בשבוע אחד הספקתי ללמוד ממך איך משחררים הכל ופשוט נהנים מהרגע. גם כשדרכינו נפרדו השיחות בפייס טיים והצחוקים לא עצרו, גם במרחק אלפי קילומטרים ובמיוחד כשחזרנו לארץ- מלא מסיבות, אלכוהול, צחוקים וחוויות משוגעות שנחרטו לי בזיכרון לכל החיים!

עדן הייתה בחורה שידעה ליהנות מהרגע, לחייך ולצחוק תמיד, להתמודד עם קשיים בצורה מעוררת השראה ופשוט לתת בראש לחיים האלה ולמה שנקרא בדרך. למדתי ממך המון, נהניתי מכל שנייה איתך וכל כך עצוב לי שככה זה נגמר, אבל מבטיח

להפיץ את האור שלך בכל מקום בעולם ולספר לכולם ש- 'לה מחוריטה' זה לא תרגום לא נכון של מילה בספרדית, זאת דרך חיים!
זאת הדרך שלך עדנה שלי.. אני אוהב אותך לה מחוריטה שלי, ומתגעגע געגוע שכואב בעצמות. אזכור אותך לנצח ולעולמי עולמים".

משפחתה של עדן:

עדן, את פשוט מדהימה. כולנו אוהבים אותך ומתגעגעים אלייך עדן, אהובה שלנו.
את הילדה הכי מדהימה, הכי יפה מבחוץ מבפנים והכי מתוקה בעולם כולו.
לא ייאמן כמה טוב הבאת לעולם הזה עם טוב הלב שלך ועם החיוך הזה שלך,
תמיד מוארת ומלאה בשמחת חיים. את השראה בשביל כל אחד ואחת פה.
אנחנו אוהבים אותך ומתגעגעים אל החיוך המושלם הזה שלך!
אין לנו ספק שאת ממשיכה להאיר את העולם החדש שבו את נמצאת.